

Gustaf David Hamilton, Stamfader för grevliga ätten 1699-1788

Biografi Gustaf David Hamilton 1699-1788

Sammanfattning

Texten innehåller en självbiografisk levnadsteckning över Gustaf David Hamilton (1699–1788), där han skildrar sin militära bana från ungdomens rymning till tjänstgöring under Karl XII, vidare genom långvarig tjänst i den franska armén, och slutligen sin karriär i svensk tjänst som regementschef, general och befälhavare i Finland och Pommern.

Framställningen betonar hans militära meriter, deltagande i fälttåg och belägringar samt de hedersbetygelser han erhöll. Texten avslutas med uppgifter om hans senare liv, familj och offentliga verksamhet, samt en kort notis om hur biografien bevarats inom släkten.

Biografi Gustaf David

1699 den 9 februari (nya stilen) blev jag född, och som min saliga moder destinerade mig till civilstaten, vilket inte var överensstämmande med mitt sinnelag, flydde jag utan dess vetskap till Norge, varest min salige fader, som tjänstgörande general, med flere av mina äldre bröder var.

Jag adresserade mig directe till Hans Majestät, berättade honom att jag hade rymt ifrån min mor, som ville att jag skulle bli skrivare (vilket fägnade honom mycket), samt begärde att få tjäna och bli dragon vid livdragonerna, som blev mig beviljat.

Hans Majestät frågade om min far visste att jag var kommen; jag svarade: såvida han har ingen profetisk anda bör han ej veta det. Då förbjöd Hans Majestät att man skulle underrätta min far därom, och blev jag emellertid gömd; och då generalerna voro samlade befallde Hans Majestät att jag skulle komma in.

Jag åberopade mig Hans Majestäts nådiga löfte; min fars förundran rörde inte litet Hans Majestät. Resten av denna campagne gjorde jag i högkvarteret hos Hans Majestät.

1717 blev jag cornet vid livdragonerna och gjorde 1718 campagnen, då till Sveriges olycka Hans Majestät blev skjuten vid Fredrikshall. Armén marcherade över Svinesund, och blev livdragonregementet förlagt i Kalmar län; och 1719 om våren marcherade till Roslagen emot ryssen.

Och blev jag tillika med 200 man under dåvarande capitaine baron von Ungern-Sternbergs befäl detacherad till Leufsta järnbruk att där stöta till de 200 man som voro där förut. Kom i träffning med fienden, men som han var över flera tusen man stark och med en del av sitt folk sökte kringräna oss och visade sig inte med större front än vi hade, måste vi vika och retirera oss.

1720, då freden blev sluten, fick jag Hennes Majestät drottning Ulrikas nådiga permission att resa till Frankrike, som då var i krig med Spanien, och blev strax vid min ankomst capitaine vid generalmajor Lencks regemente.

Gjorde campagnen 1733 som capitaine av grenadiererna, bevistade 1734 belägringarna vid Trarbach och Philippsburg; den senare fästningen gav sig ej utan mycken manspillan.

Efter belägringen marcherade armén tillbaka över Rhenströmmen och camperade vid Oppenheim mitt emot fienden, och spelte så att säga med honom schack med marcher och contre-marcher.

Sedan fienden blev bortdriven från Rhenströmmen blev jag beordrad med mitt kompani av grenadierer att eskortera greve Belle-Isle.

1735 blev jag överstelöjtnant och commandant av en bataljon; i denna kvalitet gjorde jag detta års campagne, under vilken ej något betydligt föreföll, utan allenast vid en stor fouragering av 20 000 man under staden Mons, varvid eftertruppen blev på många ställen attackerad men alltid tillbaka slagen.

Sedan campagnen var slutad reste jag till Paris och 1740 till Sverige, tog avsked från franska tjänsten med en årlig pension av 1300 livres.

Upprättade ett infanteriregemente, som nu är enkedrottningens livregemente, med vilket jag kom i garnison i Malmö.

1743 under riksdagen, då man fruktade anfall av de danska, blev jag befalld att resa till Skåne och antaga befälet av de därvarande trupper och föranstalta att sätta Landskrona i någorlunda defensivt stånd samt med kavalleri låta bevaka stranden.

När det var skett anlände fältmarskalken baron Hamilton, till vilken jag gav skriftligen min disposition, som han sände till Hans Majestät och fann dess nådiga approbation, och fick jag även av Hans Excellens Löwen compliment däröver.

1745 skickade Hans Majestät, konung Adolf Fredrik, då varande kronprins, mig med 12 unga officerare till Hans Majestät av Preussens armé, varifrån jag anlände i juni månad.

Jag och mina unga officerare fingo ofta tillfälle att vara med i elden och uppförde sig på sådant sätt att jag fick hans preussiska Majestäts compliment.

Den 30 september bevistade jag bataljen vid Zorndorf, varöver jag vid min ankomst i november till Stockholm avlämnade min relation till H.K.H. kronprinsen.

1742 blev jag konstituerad att presidera uti Landskronas fästnings byggnadsdeputation och samma år generalmajor och kommandör av Kongl. Svärdsorden.

1751 blev jag kommenderad med regemente till Finland.

1756 den 2 januari blev jag konstituerad att vid defensionsplanens reglerande i Finland sammanträda med Hans Excellens riksrådet greve Rosen, och den 8 juli samma år att vara generalmönsterherre för armén i Finland.

1757 blev jag kommenderad till Pommern och antog där befälet över armén till dess fältmarskalken baron Ungern skulle anlända; och innan dess ankomst belägrade jag och intog Peenemünde samt bemäktigade mig Demmin, Anklam och flera små befästa skansar längs Peenströmmen.

1758 den 24 juli blev jag general och fick samma år befäl över armén i Pommern. Den 3 november samma år fick jag på underdånig anhållan avsked från mina nådigt anförtrodda ämbeten.

Den 5 juli 1762 bekom jag Hans Majestäts förklaring om dess nådiga nöje över mitt vid armén i Pommern förda överbefäl, och sedermera år 1765 öppet brev på fältmarskalks namn och heder.

Här till bör läggas att greve Hamilton 1769 den 28 april blev riddare och kommandör av Kongl. Majestäts orden; 1778 i november, på H.K.H. drottningens höga kyrkogångsdag, efter H.K.H. kronprinsen Gustaf Adolph, förklarad att hava lika titel och värdighet med herrar rikens råd.

Dog den 29 december 1788 på sin sätesgård Barsebäck i Skåne.

Gift 1740 den 12 juni med Jacobina Henrietta Hildebrand, med vilken han hade 11 barn, 9 söner och 2 döttrar, av vilka han efterlämnade i livet 3 söner, 1 dotter och 10 barnbarn.

Greve Hamilton bevistade alla riksdagar från 1740 till och med 1771 och var flera gånger ledamot av Secreta utskottet.

Min saliga moders barndomsövningar m.m.

Det skulle vara mig kärt, om någon av min modernesläkt efter min död ville förvara dessa papper såsom ett minne av en släkting, som i hög grad förenade dygder, skönhet och ovanligt förstånd.

Lydinge den 11 november 1823.

Efter 50 års saknad av en öm mor.

Claes Ad. Fleming

Denna, av framlidne fältmarskalken greve Hamilton uppsatta biografi, har funnits uti grevinnan Flemings, född Hamilton, barndomsövningar, vilka sonen, framlidne riksmarskalken herr greve Fleming, på sätt ovanstående avskrift innehåller, givit sin önskan tillkänna, och som blivit uppfyllt då de äro förvarade hos en av dess modernesläktingar, som värderar dessa minnen och de egenskaper som den upplyste sonen henne tillerkänt.

Bifogad Lapp

Frände Wathier,

Härmed översänder Gustaf Davids biografi! Märkligt dokument. Förmodligen upprättat när han skulle bli greve. En del formuleringar kan du spåra i "grevebrevet".

Hur det kommit i min hand har jag ingen aning om. Jag har fått Hamiltoniana från många håll, men misstänker att det kommit från min farbror Hugo efterlämnade brev m.m. I så fall har det varit i USA under lång tid. Hugo flyttade ut dit 1898 men kom hem 1952 och dog här.

Tag väl vara på dokumentet i Barsebäcks arkiv!

Allt väl här!

Vänner

John
